

jeg kan gjøre, siden det er lykkedes mig med Hensyn til de forskjellige Former af Aal at løse et Spørgsmaal, som hidtil ikke har været Ichthologerne bekendt, som ikke tidligere var løst. Jeg siger, at det veed man saa godt, hvorledes Aalens Forplantning foregaar, og at de ikke yngler i disse Vandene. Hvortil da denne Fredning? Dette var, hvad jeg i det Væsentligste havde at sige til den meget ærede Minister i Anledning af hans sidste Foredrag, for saa vidt det angik det Spørgsmaal, som jeg her har berørt. Jeg tror, at det vilde være ønskeligt, at man i Ministeriet kom til den Erkjendelse, som ganske sikkert er den rigtige, og som efter min Opfattelse er det Beste, man med Føie kan læse ud af Loven, at der i disse Fjorde, Vig og smalle Sunde, disse Indvande, hvad de nu ellers hedde, efter § 41 kun kan fredes en Fjerdedel i Marts, April og Mai, ligesom man efter § 9 kan fredes en Fjerdedel af Vandet ud for de aabne Ryster.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg anser det for rettest strax at rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, idet jeg dog skal forudskikke den Bemærkning, at jeg dog ikke anser det for rigtig fra min Side at komme ind paa de meget detaillerede Forhandlinger om Fiskerilovens Fredningsbestemmelser; det maa man søge Leilighed til en anden Gang. Det ærede Medlem har sit eget Standpunkt og sine egne Anskuelser, jeg har aldrig været enig med det ærede Medlem og venter heller ikke at blive det. Det ærede Medlem kan selvfølgelig ikke faae Lov til at fastsætte Grændserne; naar det ærede Medlem kunde faae Lov dertil, var det den simpleste Sag. Men det ærede Medlem har ingenlunde Ret, naar han siger, at Ministeriet ifjor var usikkert og havde taget feil. Nei, Sammenhængen er en ganske anden. Jeg var fuldstændig klar paa, hvad der var vedtaget under Fiskerilovens Behandling i Retning af Fredningsbestemmelser, og jeg udtalte mig her ifjor om Sagen under den meget udførlige Forhandling — jeg huster ikke, om det var ved Finantsloven eller ved en anden Leilighed under Fiskerilovens Behandling — og paaviste Trin for Trin, at jeg under Fiskeriloven havde udtalt mig for denne Fredningsmaade, for Gjennemførelsen af Bestemmelser paa den Maade, som det senere blev gjenført. Det viste sig, at det ærede Medlem, der her var Ordfører, ikke havde fulgt med. Det ærede Udbalg var ikke entigt med ham, men jeg havde under Forhandlingen behørig konstateret, hvorledes jeg opfattede Bestemmelserne, og hvorledes de agtedes bragte i

Anvendelse, og de ere ogsaa bragte i Anvendelse ganske paa denne Maade. Ganste vist kom der saa en stor Bevægelse op, der viste sig megen Klarhed, og jeg kan gjerne sige, at hele Udbalget, alle de Herrer, der deltog i Forhandlingerne her i Thinget — ikke i Landstinget — havde opfattet Sagen paa en anden Maade, og saa var jeg saa søielig at sige, at jeg skulde tage Sagen op igjen til nærmere Overveielse, og for at faae Tid til Undersøgelser skulde jeg dispensere i Aar over en lav Stk. Denne Undersøgelse er nu fæst, og jeg anser den udfærdigede Bekjendtgjørelse for forsvart. Det ærede Medlem har selv ved min Velvillie faaet Leilighed til at sætte sig ind i Sagen, jeg laante ham et Kort for et Dieblit siden, og det ærede Medlem erkjendte, at vi ere komne hans Ønsker nærmere, saa at jeg for min Person tror, at jeg har truffet det Rette. Jeg glemte at gjøre en Bemærkning før, og det er, at der er fæst en Ting, der vil tilfredsstille mange Ønsker hos Fiskerne og ogsaa hos de Medlemmer, der interessere sig for Fiskeriet. Der er nemlig i den nuværende Bekjendtgjørelse givet en almindelig Dispensation lige overfor Sildevaad, saa at de ikke ere forbudte; det var navnlig derom, Striden stod ifjor. Det følger jo af sig selv, at naar man vil fiske Aal et Sted, maa man bruge de dertil tilladte Redskaber, og man kan ikke faae Lov til at fiske Aal med Redskaber, med hvilke der kan fisses alle andre Fiskearter, der ønskes fredede i det paagældende Tidsrum. Det ærede Medlem har ikke ganske rigtig opfattet Bestemmelsen i § 43, naar han siger, at Vedtægten i Almindelighed kan forandre Fredningsbestemmelser, der ere givne af Ministeriet. Historisk vil Forholdet komme saaledes, at Ministeriet giver Fredningsbestemmelser, og at Vedtægten saa slutter sig til disse Fredningsbestemmelser, men der er et bestemt Tilfælde, i hvilket Vedtægten kan komme til at forandre Fredningsbestemmelser. Det er en bestemt Begrænsning, som jeg tillod mig at nævne før, men jeg skal gjentage den nu. Ministeriet kan nemlig fredes i 3 Maaneder, men ved Vedtægten kan Ministeriet tillade Fiskerne at fytte de 3 Maaneder og vælge 3 andre Maaneder; ellers kan man ikke gennem Vedtægten forandre Fredningsbestemmelser. Jeg tror nok, at det vil vise sig, at Sagen staar saaledes ganske i Almindelighed. Jeg antager, at det kan være tilstrækkeligt med disse Bemærkninger. At komme ud i de yderste Fiskeridetailer og komme ind paa en zoologisk Diskussion navnlig om Aaletheorien, tror jeg som sagt ikke vil være rigtig fra min Side, jeg er ikke i